

Riksgäldskommentar

Prognosutvärdering 2013–2018

Mattias Bruér, senior ekonom på Ekonomisk analys¹

Hur träffsäkra är Riksgäldens prognoser i jämförelse med andra instituts? I denna kommentar jämförs Riksgälden med 17 andra institut under perioden 2013 till 2018. Riksgäldens makroprognoser föll väl ut. Enligt medelrangen som sammanfattar prognosernas träffsäkerhet hamnar Riksgälden på femte plats. Sett årsvis var våra makroprognoser mest träffsäkra 2013, 2014 och 2017. Åren 2015 och 2018 var makroprognoserna genomsnittliga och 2016 var prognoserna sämre än genomsnittet. Riksgäldens prognoser över hushållens konsumtionstillväxt har genomgående placerat sig i det absoluta toppskiktet. Ett lika tydligt mönster finns dock inte för övriga makrovariabler. Riksgäldens BNP-prognoser låg i toppskiktet 2013 och 2017 men i bottenskiktet 2015 och 2016.

När det gäller de statsfinansiella prognoserna är skillnaderna ofta små mellan Riksgälden och Finansdepartementet, Konjunkturinstitutet respektive ESV. Riksgäldens statsfinansiella prognoser var lyckosamma 2013 och 2014 och genomsnittliga 2018. Åren 2015 till 2017 var våra statsfinansiella prognoser sämre än genomsnittet. Resultaten tyder därmed på att det finns ett samband mellan framgångsrika makroprognoser och träffsäkra statsfinansiella prognoser, möjligen med en viss tidsförskjutning.

---

¹ De åsikter som uttrycks i denna Riksgäldskommentar är författarnas egna och ska inte uppfattas som Riksgäldens syn i dessa frågor. Författaren vill rikta ett särskilt tack till de kollegor som bidragit till resultaten: Tord Arvidsson, Carl Orelund och Åsa Andersson samt redaktionsrådet bestående av Mattias Persson, Mårten Bjellerup, Jill Billborn, Malin Hasselblad-Wennström och Ellen Karlberg.

Vad betyder framtidsutsikter i osäkra tider?

Under efterkrigstiden har de ekonomiska utsikterna aldrig förändrats snabbare än just nu. Såväl Sverige som omvärlden befinner sig i en synkroniserad ekonomisk kris där åtgärder och restriktioner för att begränsa coronapandemin kraftigt bromsar aktiviteten. I skymundan av det stora mänskliga lidandet har befintliga ekonomiska prognoser behövt revideras och därefter uppdateras. Prognoserna är en färskvara som snabbt ersätts i takt med att ny information blir tillgänglig.

För oss prognosmakare är alltså förutsättningarna verkligen utmanande och osäkerheten enorm för tillfället. Samtidigt är ekonomiska prognoser i grunden alltid osäkra; som prognosmakare blir man ofta överraskad och knappast aldrig fullärd. Därför kan det vara nyttigt att ibland ta ett steg tillbaka och undersöka vad som gick bra och vad som gick mindre bra i tidigare prognoser, och förhoppningsvis dra lärdom av resultaten. Prognoser i framkant är speciellt viktigt när de ligger till grund för ekonomiska och politiska beslut. För Riksgäldens del är träffsäkra och väl underbyggda prognoser en förutsättning för att uppnå det övergripande målet för statskultsförvaltningen: att långsiktigt minimera kostnaden för statskulden utan att risken blir för hög. Just långsiktigheten är också ett av skälen till att undersökningens fokus är prognoser på lite längre horisont.

I denna riksgäldskommentar gör vi första gången en formell och rigorös utvärdering av Riksgäldens makroekonomiska och statsfinansiella prognoser för att se hur de förhåller sig till andra prognosinstituts. Ekonomiska prognoser utvärderas visserligen ofta; Riksbanken, Finansdepartementet och Konjunkturinstitutet genomför regelbundet utvärderingar där prognosmakarna jämförs med varandra. Men Riksgäldens ekonomiska prognoser har inte ingått i dessa jämförelser.

Så här görs utvärderingen

Analysen är huvudsakligen baserad på data som insamlats av Konjunkturinstitutet. I studien jämförs prognosmakarnas helårsprognoser för BNP-tillväxt, hushållens konsumtion, arbetslöshet, sysselsättningstillväxt, inflation, lönesumma, statens nettolånebehov och statens finansiella sparande. Nettolånebehovet och det finansiella sparandet mäts i miljarder kronor. Arbetslösheten mäts som årsgenomsnitt av andelen arbetslösa. Övriga variabler mäts som årsgenomsnitt av årlig procentuell förändring.

Totalt ingår 17 prognosinstitut i undersökningen. Alla prognosmakare redovisar inte prognoser för samtliga variabler. Vilka prognosmakare som utvärderas beror därför på vilken variabel som analyseras. För de makroekonomiska variablerna jämförs prognoser gjorda av Riksgälden (RGK), regeringen (Reg), Konjunkturinstitutet (KI), Ekonomistyrningsverket (ESV), Riksbanken (RB), Nordea (Nor), Handelsbanken (SHB), Skandinaviska Enskilda Banken (SEB), Sveriges kommuner och regioner (SKR), Svenskt näringsliv (SN), Unionen (Un), Swedbank (Swed), LO, EU-kommissionen (EU), Handelns utredningsinstitut (HUI), Arbetsförmedlingen (AF) och Danske Bank (DB).

När det gäller prognoser på lönesumman, statens nettolånebehov och statens finansiella sparande görs jämförelsen mellan Riksgälden, regeringen, Konjunkturinstitutet och Ekonomistyrningsverket.

Det är det första preliminära utfallet för respektive variabel som analysen baseras på. Detta spelar främst roll för BNP och hushållens konsumtion eftersom framför allt nationalräkenskaperna kan få mer omfattande revideringar.

Hur prognoserna utvärderas

Skillnaden mellan utfall och prognos kallas prognosfel. Med hjälp av prognosfelen kan olika utvärderingsmått beräknas som delvis belyser olika aspekter på hur väl prognosmakarna lyckats med prognoserna. I den här rapporten har vi valt att presentera följande utvärderingsmått:

- **Medelfel** – genomsnittet av prognosfelen
- **Medelabsolutfel** – genomsnittet av absolutbeloppen av prognosfelen
- **Medelrangen** – beräknas utifrån aggregerade medelabsolutfel²

Medelfelen visar om utfallen systematiskt över- eller underskattats i prognoserna, vilket också kallas bias. När medelfelet beräknas tar prognosfel med olika tecken ut varandra. När träffsäkerheten ska utvärderas är det därför bättre att luta sig mot något annat utvärderingsmått, till exempel medelabsolutfelet.

När det gäller prognosernas träffsäkerhet har vi valt att inte redovisa medelabsolutfelen explicit eftersom kombinationen av många variabler och många prognosinstitut innebär att resultaten snabbt blir svåra att överblicka. I stället rangordnas prognoserna utifrån storleken på medelabsolutfelen. Olika variabler är olika svåra att göra prognoser på, vilket medför att variablernas prognosfel inte bör summeras eller direkt jämföras. När vi vill bilda oss en uppfattning om den samlade prognosförmågan kan i stället medelrangen beräknas. Medelrangen påverkas nämligen inte av ovanstående problematik, men visar inte heller om skillnaden i prognosförmåga är stor eller liten.

Prognoser för nästkommande år analyseras

Prognosmakarna publicerar sina prognoser vid olika tidpunkter. I praktiken innebär detta att man har tillgång till olika informationsmängd, vilket kan påverka resultaten. Ju mer information som finns tillgänglig desto högre träffsäkerhet bör prognoserna ha. Prognoser längre fram i tiden påverkas dock mindre av nya utfall och indikatorer, jämfört med prognoser för innevarande år. I ett försök att göra en rättvis studie utvärderas därför uteslutande prognoser som gjordes för nästkommande år. Prognoshorisonten blir därmed upp till 24 månader.³

Att fokusera på prognoser med lite längre horisont har även andra fördelar. När prognoserna ligger till grund för finans- och penningpolitiska beslut är det tillväxtutsikterna under de närmaste åren som är mest relevant, snarare än tillväxten innevarande år. Även för Riksgäldens del är prognoser med längre horisont mer relevanta eftersom det tar tid att implementera förändringar i statsskuld-förvaltningen.⁴

---

2 Medelrangen är ett bättre sätt att aggregera variablerna än att beräkna medelvärdet av medelabsolutfelen för variablerna. Skälet är att medelabsolutfel kan/bör inte jämföras mellan variabler eftersom olika variabler är olika svåra att göra prognoser på.

3 Prognosfelen för prognoser gjorda under innevarande år minskar i takt med att prognoshorisonten blir kortare. Detta resultat är logiskt eftersom kvartalsutfall från nationalräkenskaperna och annan statistik är viktig input för kortsiktsprognosen. För prognoserna för år t+1 finns det däremot inte en lika tydlig trend att prognosfelen minskar i takt med att prognoshorisonten blir kortare, se Bergvall (2005).

4 Med samma logik kan t+2 prognoser redovisas men eftersom prognosunderlaget blir betydligt större med t+1 prognoser har vi valt den avgränsningen.

Riksgäldens makroekonomiska prognoser

Åren 2013–2018 utvärderas

Aktörernas prognoser utvärderas både för hela perioden sammantaget och årsvis. Genom att analysera en längre tidsperiod minskar slumpens påverkan på resultaten och mer generella slutsatser kan dras avseende prognosförmågan⁵. Årsvisa utvärderingar har också fördelar. Årsvisa utvärderingar kan visa om de aggregerade resultaten drivs av enskilda prognosår.

Om enskilda år driver de aggregerade resultaten kan man ofta spåra och förklara resultaten i efterhand, vilket i förlängningen kan ge en djupare insikt i prognosprocessen. Ett exempel är Riksgäldens BNP-prognoser där de aggregerade resultaten drivs av stora prognosfel under ett enskilt år (se nedan).

Om en aktör ofta gjort träffsäkra prognoser så kan en ”prognos på prognosförmågan” vara att prognoserna blir framgångsrika framöver också. Ett exempel är Riksgäldens prognoser över hushållens konsumtion som genomgående placerat sig i toppskiktet (se nedan).

BNP har systematiskt underskattats

I tabell 1 och tabell 2 redovisas medelfelen, sammantaget för hela perioden respektive årsvis. För BNP har det funnits en tendens att underskatta nästkommande års utfall. Avseende hela perioden har alla prognosmakare utom Riksbanken underskattat utfallen i genomsnitt. Riksgäldens BNP-prognoser hör till dem som underskattade utvecklingen allra mest (0,4 procentenheter).

Den årsvisa sammanställningen visar att resultatet i hög grad förklaras av att tillväxten underskattades mycket under 2015. Även avseende 2016 underskattades BNP mycket av flera prognosmakare, däribland Riksgälden.

För hushållens konsumtion går prognosfelen åt motsatt håll jämfört med BNP. Alla prognosmakare utom Nordea har överskattat konsumtionen i genomsnitt. Riksgäldens prognoser över hushållens konsumtion hör dock till dem med minst medelfel. Också sett till den årsvisa utvecklingen har Riksgälden generellt gjort små medelfel i konsumtionsprognosen.

Undantaget är 2018 där Riksgälden överskattade hushållens konsumtion med 0,93 procentenheter i genomsnitt. De flesta andra aktörer överskattade också hushållens konsumtion grovt 2018. Det viktiga skälet till att hushållens konsumtion överskattades så mycket just det året hänger samman med det så kallade bonus malus-systemet i fordonsbeskattningen som trädde i kraft vid halvårsskiftet 2018. Det påverkade hushållens köp av personbilar och därmed hushållens konsumtion i långt högre grad än förväntat.

---

⁵ Prognosmakare tenderar att underskatta utvecklingen i återhämtningsfaser och överskatta den i perioder då tillväxten saktar av, eftersom kraften i vändningen sällan syns i det första utfallet utan först i de reviderade nationalräkenskaperna. Därför är det en fördel att åren kring den finansiella krisen 2008–2009 inte ingår i undersökningen.

Sysselsättningen har varit överraskande stark

Att arbetsmarknaden utvecklats oväntat starkt under analysperioden återspeglas i resultaten. Sett till hela perioden har aktörerna sammantaget underskattat sysselsättningstillväxten med 0,6 procentenheter i genomsnitt, se tabell 1. Det är inte enskilda prognosår som driver underskattningen. Tvärtom har sysselsättningen år efter år överträffat förväntningarna, vilket tabell 2 visar.

Prognoserna över arbetslösheten har samtidigt hamnat nära utfallen. Kombinationen av att sysselsättningen underskattats samtidigt som arbetslöshetsprognoserna haft små medelfel kan förklaras av att arbetskraftens starka utveckling också överraskat prognosmakarna.

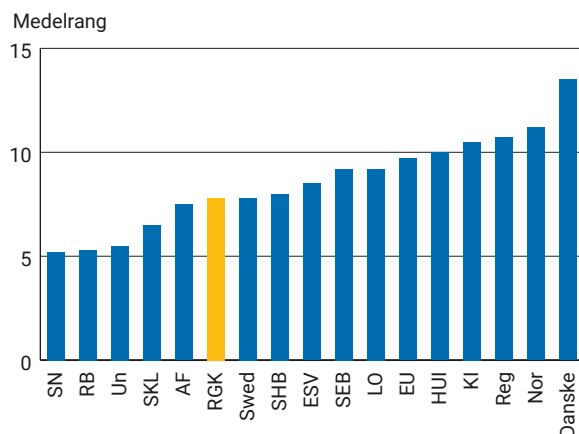
Riksgäldens makroprognoser står sig väl

När det gäller träffsäkerheten står sig Riksgäldens makroprognoser väl, utom för BNP och sysselsättning där Riksgäldens prognoser sett över hela perioden hamnar under genomsnittet (tabell 3). Allra bäst har vi lyckats med prognoserna över hushållens konsumtion och KPI samtidigt som arbetslöshetsprognoserna hamnar nära genomsnittet.

Att Riksgäldens BNP-prognoser hamnar bland de minst träffsäkra drivs av prognosfelen för 2015 när tillväxten blev betydligt högre än vad prognosinstituten förväntade sig. Det första preliminära utfallet var 4,1 procent och Riksgäldens prognoser låg mellan 2,2 och 3,0 procent. Riksgälden gjorde en av de största underskattningarna av tillväxten och straffas därmed relativt mycket. Även avseende 2016 underskattade Riksgälden BNP rejält. För både 2015 och 2016 hamnade Riksgälden på plats 15 av 17 när det gällde att förutspå BNP.

Sammantaget har dock Riksgäldens prognosförmåga avseende makrovariablerna varit över genomsnittet. Baserat på medelabsolutfelet hamnar våra makroprognoser på sjätte plats när medelrangen jämförs med övriga prognosinstitut, se diagram 1. Enligt den årsvisa rangordningen av makroprognoserna var 2013, 2014 och 2017 speciellt framgångsrika, se tabell 4. Däremot var träffsäkerheten generellt sämre 2016 och övriga år hamnade våra makroprognoser i mellanskiktet.

Diagram 1. Medelrang för makrovariabler

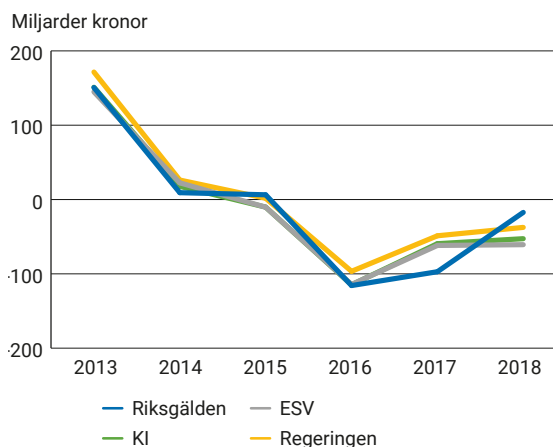

Medelrangen beräknas som medelvärde av respektive instituts rangordning för de enskilda makrovariablerna. Resultaten baseras på medelabsolutfel avseende årsvisa t+1 prognoser för perioden 2013–2018.

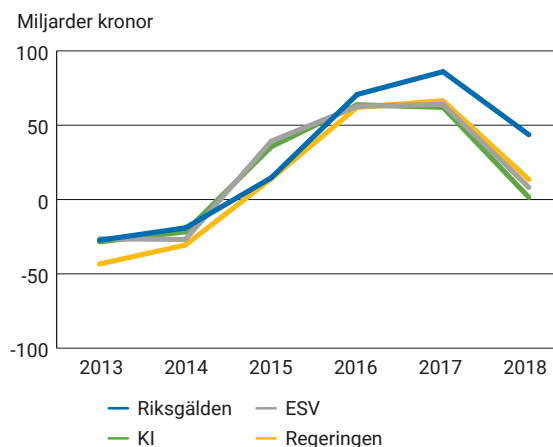
Nettolånebehovet och statens finansiella sparande

I detta avsnitt analyseras nettolånebehovet och statens finansiella sparande (sparandet) för perioden 2013–2018. Jämförelser görs mellan Riksgäldens prognoser och de för ESV, KI och regeringen.

Diagram 2. Medelfel för nettolånebehovet, t-1 prognoser

Diagram 3. Medelfel för statens finansiella sparande, t-1 prognoser

Positiva medelfel innebär att nettolånebehov/ statens finansiella sparande har underskattats.

Nettolånebehovet: stora medelfel enskilda år tar ut varandra sett över hela perioden

Sammantaget för perioden 2013 till 2018 har medelfelen i nettolånebehovsprognoserna varit små. I genomsnitt överskattade Riksgälden, KI och ESV nettolånebehovet med drygt tio miljarder kronor samtidigt som regeringens prognoser visade en underskattning på knappt tre miljarder.

Under enskilda år har dock medelfelen varit stora. Det största felet under perioden var 2013. Det förklaras till stor del av utlåning till Riksbanken på 106 miljarder som inte var känd 2012. Riksbanken tog upp lån genom Riksgälden för att öka valutareserven, vilket Riksbanken med kort varsel kan göra enligt budgetlagen.

Även 2016 och 2017 var medelfelen stora, men utfallen var då i stället mycket lägre än samtliga aktörers prognoser. Den enskilt viktigaste förklaringen till att Riksgälden överskattade nettolånebehovet 2016 var kapitalplaceringar på skattekontot. Riksgälden fick upp ögonen för utvecklingen på skattekontot i slutet av 2015, men kapitalplaceringarna fanns inte med i prognoserna som gjordes då. Därtill växte ekonomin betydligt snabbare än väntat, vilket gjorde att skatteinkomsterna från framför allt konsumtion och kapital blev högre. Även för 2017 bidrog kapitalplaceringar på skattekontot till att nettolånebehovet överskattades. Riksgälden antog att det skulle bli ett utflöde från skattekontot, men det blev i stället ett fortsatt inflöde. Men den viktigaste anledningen till överskattningen var att ekonomin fortsatte att stärkas vilket gjorde att skatteinkomsterna blev högre och utgifterna något lägre än väntat.

Prognoserna för nettolånebehovet visar stora likheter mellan instituten som diagram 1 illustrerar. Att prognoserna för ESV och KI följer varandra väl kan förklaras av att de samarbetar vad gäller skatteprognoser. Det är egentligen endast Riksgäldens prognoser för 2017, och i mindre grad 2018, som tydligt avviker från de övrigas bedömningar. 2017 var Riksgäldens medelfel större än de övrigas och 2018 var Riksgäldens medelfel mindre. Den större avvikelser för 2017 jämfört med andra aktörer kan troligen förklaras med att Riksgälden gjorde en annan analys av kapitalplaceringar på skattekontot. Riksgälden analyserade skattekontot före andra då vi antog att det var fråga om tillfälliga skattebetalningar som inte berodde på utvecklingen för underliggande skattebaser. Det kan ha gjort att vi först överskattade effekten från skattekontot, men underskattade konjunktureffekten på skatteinkomsterna. Eftersom vi antog att det var tillfälligt räknade vi med att det skulle ske utbetalningar under 2017 till följd av ändrade räntevillkor. I stället ökade insättningarna, vilket visade sig först under de sista månaderna 2017.

Statens finansiella sparande har underskattats de senaste åren

Statens finansiella sparande påverkas inte av utlåning till Riksbanken eller kapitalplaceringar på skattekontot. Det finansiella sparandet fördelar även betalningar till den tidpunkt då den ekonomiska aktiviteten äger rum. I allmänhet anses därför det finansiella sparandet vara en bättre indikator på de underliggande statsfinanserna jämfört med nettolånebehovet/budgetsaldot.

Sett till hela perioden har prognosmakarna underskattat det finansiella sparandet i genomsnitt. Riksgäldens prognoser har haft det största medelfelet och regeringens prognoser det minsta medelfelet. Den årsvisa utvärderingen visar att sparandet överskattades något 2013 och 2014, medan det underskattades relativt mycket för åren 2016 till 2018. Den troligaste förklaringen är att prognosmakarna fortfarande underskattar ekonomins svängningar och dess effekter på statens finanser. Liksom för nettolånebehovet var prognosfelen störst under 2016 och 2017.

Diagram 2 visar att även för sparandet har aktörernas prognoser haft stora likheter. Det som framför allt avviker är att Riksgälden underskattade sparandet mer än övriga institut för 2017 och 2018. Även avseende 2016 underskattade Riksgälden sparandet mest, men skillnaderna jämfört med övriga prognosmakare var små. Resultaten för 2016 till 2018 slår dock igenom i högre medelabsolutfel och medelkvadratfel för Riksgäldens del för åren i fråga.

Makroprognoserna och de statsfinansiella prognoserna visar samband

Sammantaget står sig Riksgäldens makroprognoser väl. Enligt medelrangen som sammanfattar hela periodens resultat hamnar våra makroprognoser på sjätte plats av 17 institut. Vissa år har samtidigt prognoserna varit mer lyckosamma än andra. 2013, 2014 och 2017 var Riksgäldens makroprognoser särskilt framgångsrika. Åren 2015 och 2018 var våra makroprognoser genomsnittliga och 2016 sämre än genomsnittet.

De årsvisa resultaten för de statsfinansiella prognoserna visar att det finns ett samband mellan makroprognosernas träffsäkerhet och träffsäkerheten i de statsfinansiella prognoserna, möjligen med en viss tidsförskjutning. Riksgälden lyckades förhållandevis väl med de statsfinansiella prognoserna åren 2013, 2014 och 2018 men sämre 2016 och 2017. Avseende 2015 var utvecklingen blandad; Riksgäldens prognoser över statens nettolånebehov var minst träffsäkra samtidigt som våra prognoser över statens finansiella sparande var mest träffsäkra.

Fördelen med att presentera en rangordning som i den här studien är att resultaten är lätta att tolka och förstå. I en så pass omfattande undersökning avseende antal institut, år och variabler blir resultaten snart svåra att överblicka. Nackdelen är dock att rangordningen visuellt kan överdriva skillnaderna mellan prognosmakarna. Det gäller inte minst avseende de statsfinansiella prognoserna där man i flera fall inte med blotta ögat avgöra vilka prognosmakare som är mest respektive minst träffsäkra.

Bilaga 1: Tabeller

I följande tabeller utvärderas både Riksgäldens och andra instituts prognoser. Både hur träffsäkra prognoserna varit och vilka systematiska fel (bias), som förekommit. Här redovisas både makro- respektive statsfinansiella prognoser för perioden 2013–2018.

Tabell 1. Medelfel för prognoser som publicerades t-1 avseende hela perioden 2013–2018

	bnp	arb	syss	kons	inf		ls	nlb	spar
RGK	0,41	-0,15	0,71	-0,16	0,18	RGK	0,41	-11	28
KI	0,08	-0,05	0,61	-0,36	0,30	KI	0,01	-13	20
ESV	0,32	-0,02	0,81	-0,32	0,26	ESV	0,35	-11	19
Reg	0,02	0,09	0,57	-0,75	0,30	Reg	0,09	3	14
RB	-0,02	-0,02	0,63	-0,53	0,03	Medel	0,21	-8	20
Nor	0,37	-0,18	0,87	0,04	0,32				
SHB	0,02	-0,25	0,46	-0,53	0,04				
SEB	0,05	0,04	0,58	-0,44	0,38				
SKR	-0,19	0,07	0,69	-0,96	0,00				
SN	0,12	-0,14	0,64	-0,36	0,20				
Un	0,07	-0,17	0,40	-0,13	0,03				
Swe	0,02	-0,08	0,57	-0,32	-0,16				
LO	0,03	-0,22	0,57	-	0,28				
EU	0,12	-0,08	0,48	-0,47	-				
HUI	0,00	-0,09	-	-0,56	0,25				
AF	0,06	-0,11	0,39	-0,34	0,33				
DB	0,60	-0,21	-	0,21	0,87				
Medel	0,12	-0,09	0,60	-0,37	0,22				

I tabell 1 redovisas medelfelen hos alla jämförda institut. Medelfelen baseras på prognoser som gjordes året innan och beräknas på det första preliminära utfallet för respektive variabel. Positiva medelfel innebär att prognoserna underskattade utfallet i genomsnitt.

De variabler som ingår är BNP, arbetslöshet (arb), sysselsättning (syss), hushållens konsumtion (kons), inflation (inf), lönesumma (ls), nettolånebehov (nlb), statens finansiella sparande (spar).

För nettolånebehovet och statens finansiella sparande anges medelfelet i miljarder kronor. För övriga variabler anges medelfelet i procentenheter.

Tabell 2. Årliga medelfel för RGK:s prognoser för nästkommande år

	bnp	arb	syss	kons	inf		ls	nlb	spar
2013	-0,10	0,10	0,86	-0,10		2013	-0,60	151	-27
2014	-0,30	-0,10	0,83	-0,03		2014	0,30	9	-19
2015	1,47	-0,10	0,43	0,07		2015	0,23	6	15
2016	0,73	-0,48	0,42	-0,13		2016	0,83	-116	71
2017	0,20	0,18	0,64	0,20	0,40	2017	0,40	-97	86
2018	0,13	-0,32	0,87	-0,93	0,10	2018	0,60	-17	44

I tabell 2 redovisas hur Riksgäldens prognoser fallit ut (medelfel) under mätperioden. Här jämförs varje års prognos med det faktiska resultatet näst påföljande år.

Viktigt är alltså att skilja på vad medelfel säger oss (systematiska fel i prognoserna eller bias), vilket är vad tabell 1 och tabell 2 visar på olika perioder och träffsäkerheten som visas på olika perioder i tabell 3 och 4.

Jämförelsen baseras på prognoser för nästkommande år. I tabellerna redovisas rankingen baserad på medelabsolutfelet. MR står för medelrangen och är ett sätt att sammanfatta resultaten.

Tabell 3. Prognoseernas träffsäkerhet 2013 till 2018

	bnp	arb	syss	kons	inf	MR		ls	nlb	spar	MR
RGK	12	8	12	1	4	7,4	RGK	4	4	4	4,0
KI	5	10	9	13	15	10,4	KI	1	3	3	2,3
ESV	4	3	15	4	13	7,8	ESV	3	2	1	2,0
Reg	16	11	5	15	9	11,2	Reg	2	1	2	1,7
RB	3	2	10	12	2	5,8					
Nor	17	9	14	3	11	10,8					
SHB	8	12	4	14	8	9,2					
SEB	6	5	8	8	14	8,2					
SKR	2	1	13	16	3	7,0					
SN	1	4	11	5	5	5,2					
Un	14	14	1	2	1	6,4					
Swe	7	13	7	9	6	8,4					
LO	10	16	6		7	9,8					
EU	11	15	3	10		9,8					
HUI	13	6		11	10	10,0					
AF	9	7	2	7	12	7,4					
DB	15	17		6	16	13,5					

I tabell 3 redovisas samtliga instituts ranking för respektive variabel för hela perioden 2013 till 2018.

Tabell 4. Årlig rangordning av RGK:s prognoser för nästkommande år

	bnp	arb	syss	kons	inf	MR		ls	nlb	spar	MR
2013	1	3	6	1		2,8	2013	3	2	1	2,0
2014	6	4	10	1		5,3	2014	3	1	1	1,7
2015	15	3	13	1		8,0	2015	4	4	1	3,0
2016	15	13	13	2		10,8	2016	4	4	4	4,0
2017	2	8	5	2	11	5,6	2017	4	4	4	4,0
2018	9	16	9	6	3	8,6	2018	2	2	4	2,7

I tabell 4 visas Riksgäldens årsvisa ranking för respektive variabel. Låga nummer är bättre än höga nummer. Vilka prognosinstitut som ingår i jämförelsen beror på vilken variabel som utvärderas. I vissa fall saknas ranking i tabellerna eftersom alla prognosmakare inte redovisat prognoser på samtliga variabler.

För lönesumma, nettolånebehov och statens finansiella sparande är det prognoserna från Riksgälden, regeringen, Konjunkturinstitutet och Ekonomistyrningsverket som utvärderas. För övriga variabler är det prognoserna från upp till 17 institut som utvärderas.